

Henvendelse fra Kasper P. Palm, Vanløse (L 43 - bilag 6)

Kasper P. Palm
Sallingvej 5 1. th.
2720 Vanløse

Efter at have læst resuméet til »Forslag til Lov om ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem de nordiske lande og lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Tyskland« er der efter min mening nogle spørgsmål der melder sig!

1. Er meningen at få de danskere der arbejder i udlandet, som indlejet arbejdskraft, til at søge tilbage til Danmark?

2. Er det ud fra et synspunkt om retfærdighed?

3. Er det for at få de 20 mio. kr. mere i skatte-kassen?

Det fremgår ikke tydeligt af teksten, selvom de tanker der ligger til baggrund for en lovændring, vel burde være mindst lige så vigtige at få frem som selve forslaget.

Under alle omstændigheder virker det ikke, som om den valutaindtjening der er, som følge af denne form for udlandsarbejde, er medregnet i det samlede regnestykke. Hvis man forudsætter at den gennemsnitlige årlige nettoindkomst er på ca. 200.000-250.000 d.kr. for alm. håndværkere, drejer det sig om 300-375 mio. d.kr. ved Skatteministeriets skøn på 1500 personer, og dette er uden at medregne de involverede danske vikarbureauer og udlejningsfirmaers indtjening, og dette vil sandsynligvis få den samlede valutaindtjening over 500 mio. d.kr.

Om det er påregnet, at en del af de folk man herved fjerner incitamentet til at arbejde udenlands, overgår til sociale ydelser, ved jeg ikke, men helt eller delvist at fjerne en så stor valutaindtjening for at få indkrævet 20 mio. kr. mere i

skatter kan set udefra virke temmelig uigennem-tænkt.

For vores vedkommende, som elektrikere, er timelønnen sjældent væsentligt højere, nogle steder endda en smule lavere, ved at arbejde i Norge kontra Danmark, og hele incitamentet til at arbejde som denne form for rejsemontører er derfor skattemæssigt. Dette gør sig sandsynligvis gældende for de fleste håndværkere, der arbejder på denne måde. Yderligere kan vi ikke se, hvordan lovforslaget kan være forudset i overenskomsterne, da vi der arbejder på denne måde, delvist er dækket af udenlandske overenskomster.

Set ud fra et synspunkt om skattemæssig retfærdighed, er det indlysende, at den nuværende lovgivning giver denne form for rejsemontører en stor fordel i forhold til de danskere, der vælger at arbejde i Danmark. Men det har sømænd, der også arbejder i længere perioder væk fra hjemmet, også. Desuden har vi jo også i Danmark specielle skatteregler for udlændinge der hentes hertil.

Mange af os der arbejder på denne måde, gør det selvfølgelig pga. den højere indtjening, men også for, i naverstil, at blive rig på oplevelser og erfaring, for så at vende tilbage og arbejde i Danmark. Denne måde at opsamle erfaringer på og den reklame for dansk håndværk der herigen-nem måtte være, vil sandsynligvis ophøre med dette lovforslag.

Set i lyset af dette kan det virke mildt sagt uklogt at fjerne en væsentlig del af incitamentet til at søge denne form for arbejde.

Kasper P. Palm